

לבריה הוי שטולתו לערו במא ישכוב והיה כי יציק
אל ישמעתי כי חונן אני
אלהים
לא תקלל ונשיא בעמר לא תאר מלאות וدمעך לא
תאזר בכור בניר תהנו כי כן העשה לשור לנצח
שבעת ימיב יהיה עב אכו בימ השכינתי דגדתנו כי
ואנשי קדרש ההין לוי ובשר בעשרה טרפה לא האכלו
לכלב השכלון אותו לא

תשא שמייע שוא אל תשתח ידר עם רשות להיבע
עד יחס לא יהיה אחריו רביב לרעת ולא תעננה
על רב לנטה אחריו רביב להטה ודל לא תחרה
בריבו כי תפצע שור אבר אין

חמור תעזה השב השיבנו לו
תראה זכר שגאר רבץ תוצאה משאו וחרכה מעזב
לו עזב העזב עכיו לא תעזה משפט

אבייך בריבו מדבר שהר חזק ותקי וצדיק אל
מהרג כי לא אצדיק רישע וישׁוד לא תקח כי השיח
יעור פקחיהם ייסלה דברי עציקים רג' לא תלחוץ
ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם באין
מייריב וישׁו שגיב הזרע את ארצך ואספה את
הבואה והשביעת השמונזה ונטעתה יאכלו אביני
עליך יתרכז האכל זוחת העשרה כן העשה לכרכיך
לזתק שעשת יכולת העשה מיעיר ובירם השבע
השבת לכינען ינוז שורר וצמוך ינפש בן אמרך
והגר יוכבל אשר אמרתי אליכם השמורי ושב
אלהים אוחריב לא תזכירו לא ישמע על פיר שעש